

La Xispa

SETMANARI SONOR

CALONGE DE LA COSTA BRAVA

PREU: Cinco perrillas.

MISS CALONGE de la COSTA BRAVA

Compàny, avui ja tenim la nostra Miss, la Miss que ha d'ésser per tots els Calongins; una Miss digna del títol que ostentarà igualment que les altres que segueixen. La classificació última per l'elecció de Miss Calonge de la Costa Brava, es aquesta:

Serafina Llopar Carles	39	vots	MISS Calonge
Anita Recolta	33	»	2. ^a classificada
Otilia Subirana Valmaña	31	»	3. ^a »

Dalila Jofra.	30	Vots	Josepa Armengol.	20	Vots
Aurelia Basart.	30	»	Josepa Gali.	14	»
Pilar Fonalleras	30	»	Joana Jubert.	11	»
Fausta Ferràn.	29	»	Francesca Mestres.	10	»
Isabel Miret.	25	»	Josepa Casellas	8	»
Marta Llopart.	25	»	Jovita Gafas.	6	»
Marina Galceran.	22	»	Maria Serres	5	»
Flora Mascort.	20	»			

Llegidors de la Xispa, i amics Calongins, la nostra Miss es la Serafina Llopart Carles, que en la votació ha assolit 39 vots, amb 6, solament 6, de diferència amb la segona classificada que es la Anita Recolta, i amb 8 de més amb

la tercera que es n'Otilia Subirana.

La Serafina Llopart, Viu com tots sabeu en el carrer del 14 d'Abril, es bufoneta. però molt bufoneta. En aquest moments tindrà uns 22 anys—aixó aproximadament—; té rel·lacions; te una cara molt bonica una boqueta d'aquelles petitetes, ulls alegres i un perfil encisador més ben dit, la Serafina sera una bona representant de la bellesa Calongina.

Solsament un prec, SERAFINA; els de la Xispa, desitgen que el teu caminar sigui relacionat amb la teva bellesa. Ho faràs? !Gràcies.!

No cal dir, que la formosa Miss Calonge, rep una abraçada ben cordial del poble que la va veure neixer, com dels componenst de tots el de la Xispa, per mitja d'aquest setmanari.

La segona classificada Anita Recolta ha sigut cada setmana la que mes ha inquietat per el 1er. lloc. No en va la seva bellesa fa ja temps es proclamada per tot Calonge. N'obstant la Serafina li ha passat al davant amb molt pocs vots de diferència.

Esperem amiga Anita que acceptaràs la distinció amb que te honrraren els teus votants.

L'Otilia Subirana, es la més jove de les atres primeras. Té rel·lacions—no gaire formals— amb un tal Ricardet del carrer de l'Arpa i va anar al cap durant dues setmanes; sempre, n'obstant s'ha aguantat en un lloc d'honor; i per aixó.... a l'acabar-se el concurs no ha pogut menys que quedar enclavada en el tercer amb 8 vots de diferència de la primera; Otilia,... una encaixada fraternal de fills de la teva vila.

Cal també esmentar l'Dalila Jofra i l'Aurèlia Basart com també la Pilar Fonalleras, que han quedat empatades a 30 vots, més que totes s'ha de destacar l'Aurèlia Basart que per la seva edat tendra es una sèria competidora per el pervindre.

Dalila Jofra i la Pilar Fonalleras, ens faien preveure que quedarien ben classificades, com així ha sigut, pero n' obstant de la Dalila n'esperaven una cosa més destacada.

Les que segueixen son la Fausta Ferrant, Isabel Miret i Marta Llopart, amb 29, 25 i 25 respectivament; vots que per la seva bellesa indubtable els son ben merescuts.

La Marina Galceran que n'ha assolit 22 i la Flora Mascort i Josepa Armengol 20, també son a criteri nostre, vots de tot respecte.

Donc bé, prou formularis, i tú Serafina, que ha sigut el·legida Miss Calon-

ge de la Costa Brava, rep, con he dit abans, una gran salutació de la teva vi-
la i.....39 petons d'en Forlaques i dels altres companys que] componen la redac-
ció de La Xispa,

Vosaltres Anita i Otilia rebeu el mateix, amb l'única diferència que us
descontarem per cada vots que heu tingut de menys,...un petó.

I totes en general ninetes Calongines, tan si heu assolit vots com no,
rebeu una salutació de tot cor dels vostres companys de La Xispa.

S'ha acabat l'el·lecció de la primera Miss Calonge de la Costa Brava.....
n'es la SERAFINA LLOPART CARLES, recordeu-ho be n'es.....la SERAFINA
LLOPAR CARLES.

!Salut, Calongins!

FORLAQUES

QUI NO MENJA....NO — ESTA GRAS —

Aquesta es la frase vulgar i que mantes vegades te raó. Cap al tard
anant per carrer trobo a l'amic Pillorques amb el cistell tot carregat. Jo
que le dic:

—Ep! on vas tant carregat Pillorques?—Mira Esparrucat tu ves dormint,
tot això es pa. Flaira quina oloreta que fa i sense tarja que l'he comprat.

—Pro d'on carai l'hastret?—No't recordes alló que contava "La Xispa"
d'una casa que ensemjaven de fer tantes coses i oficis?—Ah, carai! vols dir a
cân...—Si hóme no continues ja ho has en divinat Pro mira això tant petit dues
peles, pro n'hi hagi! "Bueno" noi, salut.

Tot seguit vaig correr cap a cân...no vull dirho per que ja ho haureu
endevinat i vaig comprar ne una barreta i cap a casa s'ha dit, content i satisfet
de poder-hi portar pa. La dona l'endemà en feia perolada per les gallines. De
resultes d'haver menjat aquest pa, n'hi ha que s'han engreixat com un porc,
n'hi ha que cloquejen com una gallina i en care alguns que pot ser faràn
l'ou i tot.

L'Esparrucat del Barri

VISAT PER LA CENSURA

PEL NOSTRE POBLE, — ES DIU: —

Que passen coses grosses. Però expliqueu-vos; quines?.

I així em respongué: "No diguis res a ningú i si ho poseu a La Xispa, acabarem per sempre la nostre bona amistat — !No home , no, sempre tens por igual, explica'li.

—Donc, a mí m'ho hau dit—Bueno, qeró apa.....

Es una cosa molt sèria; es diu que hi ha dos senyors—bueno entenguí-ho un senyor i una senyora—, que es fan l'amor.—Apa, continua' li vaig dir jo.

Si, donc, es el què he dit—així n'ho varen dir,? Que aquesta parella està treballant sempre d'amagatotis del marit—que per cert es molt golós—, i vosté mateix s'en faci un càrrec.

Així varem acabar, però amb la condició de que no ho posariem a La Xispa; de totes maneres tenim paraula i guardem—tal com varem quedar amb ell— el secret, que és: els NOMS.

Nosaltres no creiem sigui veritat, qeró tampoc ho descreiem. Han de fer-se el càrrec que els moments han evolucionat tant, i s'ha perfeccionat d'una manera irrevocable (per alguna cosa estem al segle XX), que es fregeix de qualsevol manera una cosa, que per fer-ho no es necessari ni l'oli d'oliva ni el d'atmetlles dolzes—sabeu que és?—EL MARIT--.

Aixó, senyors interessats, no es més que una bona advertència que del setmanari La Xispa; puix que les coses ben fetes sempre es poden continuar anant fent. Però que siguin ben fetes, o si nó: Qui li treu l'esquella al gat?. Ningú. I tothom garla qui més pot,

Bueno vosté senyor, dispensi l'atreuiment--que no n'ha d'estar més que agrait--, i vosté senyora, ens dispensi les errades ortogràfiques,..... què hi poden fer nosaltres si no sabem escriure el catalá?. Ara ens hem gastet setanta peles pe comprar un d' aquells diccionaris d'en Fabra, així potser no la farem tant. Nosaltres tots comprenem que trovar setze errades amb tres ratlles, ja, es el colmo, i.... verdaderament, ho es.

Dispensi'ns i fins un altre dia, si continuem.

NE-GUIT

CUPO N.º

9

Un vers suat

D. Joan te ganes de riure
i jo també, i no poden riure
i com que sols volen riure
no sabem con hem de riure
i per aixó no poden riure

PAT HATA

Per descuit involuntari de l'imprenta aquest vers no es publicà la passada setmana.